

GENESIS

A WORLDWIDE ROMANIAN CHRISTIAN MISSION

MARCH - APRIL 2016

**DACA N-AR FI FOST
MISIONARISMUL,
UNDE AI FI TU ASTAZI?**

"UN ADEVARAT MISIONAR ESTE UN OM AL LUI
DUMNEZEU, IN LOCUL STABILIT DE DUMNEZEU,
FACAND LUCRAREA LUI DUMNEZEU, IN FELUL
IN CARE O VREA DUMNEZEU SI SPRE SLAVA
LUI DUMNEZEU. ..."

**DACA BISERICA NU MISIONEAZA,
FOSILIZEAZA!**

**...FIECARE INIMA FARA CHRISTOS
ESTE UN CAMP DE MISIUNE,
FIECARE INIMA CU CHRISTOS
ESTE UNA MISIONARA...**

Drumul Emausului

EMAUS

Fiecare creștin își are Emausul lui.

Un drum pe care pășim triști și nesiguri. Suntem triști pentru că avem impresia că suntem singuri.

Avem atâtea întrebări la care nu e nimeni să ne răspundă. Toate acestea pentru că de cele mai multe ori nu cunoaștem Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu. Vrem explicații pentru a ști pe ce să ne rezemăm.

Ce bucurie însă că El e cu noi.

El ne somează atunci când ne scade credința.

El ne explică Scripturile.

El ne oferă părtașia Lui pe tot drumul scurt ce-l mai avem de făcut aici pe acest pământ.

I. T.

MAI AVEM PUȚIN DE MERS

Mai avem puțin de mers

Pân-la ținta mult dorită
Plânsul nostru va fi șters
De Lumina-nveșnicită.

Mai avem puțin de stat
Pe pământul fără pace,
Și în cerul minunat
Un etern popas vom face.

Mai avem puțin de dus
Crucea pregătirii noastre,
Și zbura-vom mult mai sus
De țările albastre.

Mai avem puțin, puțin
Pân-la Sfânta Întâlnire,
În văzduhul cristalin,
Cu Isus, Preascumpul Mire.

Versuri de Niculiță Moldoveanu

-
- ♦ Politica și religia, Violența și Crucea
 - ♦ Participarea Trinității la învierea lui Isus Hristos
 - ♦ Jertfa Mântuitorului și înființarea Bisericii
 - ♦ Un Hristos viu pentru toate națiunile pământului
 - ♦ O casă construită în urma unui vis
 - ♦ News from the Leper home
 - ♦ Primele Misionare
 - ♦ Raport Misionar—Filipine
 - ♦ Gretings from Mongolia
 - ♦ Misiune în Madagascar 2015– 2016
 - ♦ Tu cum alegi să sărbătorești
 - ♦ Autorul învierii
 - ♦ Report “Africa Wa Yesu”
 - ♦ Urare de Sărbătoarea Paștelui -Preot Florin Soare

Colaboratorii acestui număr al revistei

Bishop Florin T. Cîmpean

Rev. Ilie U. Tomuța

Preot Florin Soare

Ina Hrișca - Director Executiv la Centrul Român de Studii Transculturale

Monica Bădulescu

Denis Benzar

Pastor Lect. Dr. Ciprian Terinte

Ioan Besoiu

Pastor James

Rev. Ioan Sinitean

Alina Vodă

Rev. Ariunbold Oyuntsetseg

Rev. Marcel Saitiș

Iftimie Florentina

Politica și Religia, Violența și Crucea

Bishop Florin T. Cîmpean

Suntem în plin sezon de Paște. În timp ce ne pregătim efectiv de marea Sărbătoare, recapitulăm evenimentele istorice pe care le sărbătorim în aceste zile. Imediat realizăm că evenimentul crucii și al învierii Mântuitorului nu a fost doar un eveniment spiritual, ci a început cu un proces politico-religios care a incitat oamenii la mânie și apoi la violență, process în care politicul și religiosul au coabitat perfid în suferințele la care a fost supus Isus. Violența nu a fost doar o chestiune istorică, ci este și o majoră problemă contemporană.

Privind la scena contemporană suntem uimiți de valurile de violență care înroșesc harta lumii. Aproape că nu este colț în lumea aceasta unde să nu existe violență parcă fără precedent. Aproape săptămânal explodează o bombă undeva în jurul lumii. Orientul Mijlociu este un butoi cu pulbere gata să explodeze cu violență de neimaginat. În Siria sute de mii de oameni și-au pierdut viața în ultimii ani și milioane au fost dislocați și invadează Europa unde comit acte de violență sau devin obiecte ale violenței. În metropola noastră faimoasă (Chicago) aproape că nu trece o zi fără ca violența absurdă să nu culeagă vieți încă netrăite. Suntem în plină campanie electorală în America și nivelul de mânie socială este la un nivel fără precedent.

Asta conduce la violență în limbaj și chiar brutalitate fizică. Inevitabil te întrebi: "Cum e posibil ca în lumea civilizată, avansată și educată de azi să existe astfel de manifestări primare, instinctuale a omului care se ridică împotriva omului?" Răspunsul este în istorie, în politică și religie.

Toată istoria este de fapt o istorie a violenței, începând cu brutalul Cain și terminând cu fiecare caz contemporan de violență. Există o fibră de mânie și violență în ADN-ul uman. Există o înclinație spre violență în care forța pumnului este considerată superioară puterii rațiunii. Violența este motivată în general de ură, de invidie, de răzbunare, de dorința de dominare, manipulare și supraviețuire, dar de multe ori, pur și simplu, de răutatea umană.

De-alungul istoriei puterea politică a exploatat această tendință și a perfecționat-o prin instrumente de teroare extraordinare. În multe cazuri religia s-a unit cu politicul în a administra sezoane de violență indescriptibilă. Datorită acestei tendințe, oamenii sunt însetați de spectacole violente, așa cum a fost în toată istoria. Războaiele au ridicat nivelul de adrenalină al luptătorilor, iar luptele cu gladiatori au fost gustate cu sadism de zeci de mii de oameni în arenele grecești și române. Execuțiile publice au devenit evenimente de deliciu public. Violența captează mult mai rapid interesul și imaginația umană. Așa se explică că știrile despre violență fac înconjurul lumii, iar sporturile violente și filmele brutale sunt extrem de populare azi.

Oamenii savurează violența și sunt extrem de speriați de ea. Prin violență regimurile dictatoriale țin oamenii într-o stare de frică și obidență incredibilă așa cum se întâmplă acum în Coreea de Nord sau în alte locuri. Prin violență, sisteme religioase încearcă cucerirea lumii și, când politicul și religiosul formează un mariaj al violenței, aceasta devine politica de stat și politica religioasă. Este ceea ce se întâmplă cu islamul radical. Ce este de făcut? Politica a eșuat, religia a falimentat. Democrația nu are soluții. Dictatura are prea multe soluții violente. Educația nu produce rezultatele scontate, și cultura nici atât, doar produce o cultură a violenței. Care este soluția?

Vă chem înapoi în Săptămâna Paștelui. E o săptămână spirituală în Ierusalim. E cea mai importantă sărbătoare religioasă. Este însă o săptămână fatidică. O săptămână în care religia și politica își dau mâna pentru a pecetlui soarta unui singur om. Numele lui este Isus. Un om care nu crede nici în religie, nici în politică, ci restaurează o Relație. Ierusalimul este plin ochii de mulțimi care au nevoie de sânge, oameni însetați de violență. Mulțimi care au nevoie de spectacol. Ce spectacol ar putea să pună în scenă puterea manipulativă a religiei și forța brută a puterii politice? Au nevoie de un om și au nevoie de instrument al violenței. "Iată Omul!" spune Pilat. "Uite Crucea!" spune mulțimea. Răgnetul mulțimii "Răstignește-!" demonstrează că ei erau deja obișnuiți cu astfel de spectacole. Crucea era instrumentul ultim al violenței romane. Și așa începe spectacolul violenței. Din grădina la palat, de la Ana la Caiafa, de la Irod la Pilat, de la Pilat pe Golgota. Bătut și biciuit, batjocorit și blestemat este condus Isus la Cruce - pedeapsa cea mai violentă. Ce spectacol pentru oameni însetați de violență. Dar spectacolul se sfârșește ca o dramă divină cu un ultim strigăt de pe cruce:

"S-a sfârșit!"

S-a sfârșit domnia violenței! Urmează învierea! Din mormânt se ridică Fiul lui Dumnezeu și primele lui cuvinte sunt "Pace vouă!" Omenirea poate scrie o nouă istorie, o istorie a păcii cu Dumnezeu și a păcii între oameni. La acest Paște, în timp ce suntem asediați de imagini și vești de violență, vă chemăm la Cruce. Moartea și Învierea lui Isus au schimbat instrumentul violenței în semnul păcii. Trebuie să proclamăm cu convingere adevărul care nu este corect politic: soluția la violență care domină lumea nu este în politică, nici în religie, ci într-o relație personală cu Christos cel Înviat. Într-o lume confruntată cu valuri uriașe de violență, mesajul învierii este din ce în ce mai relevant:

"Pace Vouă!"

Participarea Trinității la învierea lui Isus Hristos

Una dintre afirmațiile fundamentale ale crezului nostru este mărturisirea existenței unui singur Dumnezeu în trei Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl L-a trimis pe Fiul să fie Mântuitorul lumii (1 Ioan 4:14), iar Fiul L-a trimis pe Duhul Sfânt să fie Mângâietorul sfinților (Luca 24:49).

Lucrarea răscumpărătoare a Domnului Hristos a fost una treimică încă de la nașterea Sa, deși i-a fost specifică Lui. Întruparea Fiului relevă faptul că Tatăl L-a trimis, Fiul „S-a dezbrăcat” și a luat un trup, iar Duhul Sfânt L-a conceput în chip miraculos. Apoi, în lucrarea publică, Isus făcea miracole și predica (Ioan 20:30), dar le făcea prin *Duhul Sfânt* (Luca 4:14,18), iar lucrările Lui erau, în același timp, lucrările *Tatălui* (Ioan 10:37,38). Dar în ce mod au participat Tatăl și Duhul Sfânt la învierea lui Isus Hristos? A fost o conlucrare, sau o dependență a Fiului de celelalte două Persoane divine? În continuare vom prezenta, pe scurt, rolul Tatălui, al Duhului și al Fiului Însuși la învierea lui Hristos din morți.

Intervenția Tatălui în evenimentul învierii lui Isus este explicit afirmată în Scriptură. Petru a spus în Ziua Cincizecimii că „Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-i legăturile morții” (Fapte 2:24). De asemenea, Pavel menționează de multe ori acest adevăr (Rom 10:9; Gal 1:1). Cum înțelegem implicarea lui Dumnezeu Tatăl în revenirea la viață a lui Hristos? A spune că Tatăl L-a înviat nu este mai adevărat decât a spune că L-a dat, L-a lăsat să moară. Așadar, Tatăl a participat la învierea lui Isus în mod activ, dar nu exclusiv. Adică învierea n-a fost doar rezultatul intervenției Tatălui, ci opera unei conlucrări între

4 Tatăl și Fiul, și nu doar a lor.

Scriptura afirmă, chiar dacă nu atât de explicit ca în cazul rolului Tatălui, că și Duhul Sfânt a participat la învierea lui Isus Hristos. În Evrei 9:14 citim că Hristos „prin Duhul cel veșnic S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu”, iar în Romani 8:11 Pavel leagă învierea noastră și a lui Hristos de Duhul, mai precis de locuirea Duhului. Așa cum subliniază dr. John Tipei, traducerea corectă este „va învia și trupurile voastre muritoare prin Însuși Duhul care locuiește în voi”. (John Tipei, *Duhul Sfânt*, p. 142) Implicația este că așa cum noi vom fi înviați prin Duhul care locuiește în noi, tot așa Hristos a fost înviat prin Duhul care a locuit în El. Așadar, este evident că și Duhul Sfânt a participat la învierea Domnului nostru.

Acum însă, în ce fel a participat Hristos Însuși la învierea Sa? Trebuie să recunoaștem cu onestitate că Scriptura nu menționează ceva referitor la „partea” Sa în acest eveniment. Înseamnă aceasta că El a depins exclusiv de Tatăl și de Duhul pentru a învia din morți? Deși atunci când se referă la învierea lui Hristos forma grecească a verbului *egeiro* este întotdeauna la diateza pasivă, nu putem să afirmăm că El nu putea să contribuie la învierea Sa. De altfel, El Însuși afirmă că are putere să-Și dea viața și are putere s-o ia înapoi (Ioan 10:18). Dacă afirmăm că El nu putea să învieze, ci a depins de intervenția Tatălui și a Duhului, înseamnă că El nu este Dumnezeu și, prin urmare, hristologia și soteriologia sunt desființate. Însă se înțelege în mod implicit că dacă Tatăl și Duhul au participat la învierea Domnului Isus, Ei n-au făcut totul, ci au luat parte la o acțiune care Îl avea în vedere pe Fiul.

Întreaga lucrare răscumpărătoare a fost treimică, deși a fost înfăptuită, cel mai vizibil, de Fiul. Doar El s-a întrupat, doar El a murit și doar El a înviat. Învierea Domnului ne revelează și dovedește divinitatea Sa și puterea Sa asupra morții. El este Viața însăși. Nu era cu puțință să fie ținut de moarte (Fapte 2:24). Învierea Sa, act la care au participat și Tatăl și Duhul, este temeiul și modelul învierii noastre din ziua de apoi.

Denis Benzar

Jertfa Mântuitorului și înființarea Bisericii

Părerile emise pe tema înființării Bisericii sunt tot mai numeroase, în funcție de condițiile pe care le stabilește fiecare cercetător pentru a putea vorbi despre Biserică. De pildă, dacă legăm apariția Bisericii

doar de recunoașterea lui Mesia de către ucenici în persoana Domnului Isus, atunci se poate spune că începutul Bisericii îl reprezintă episodul din Cezarea, când Petru, în numele tuturor Celor doisprezece, a declarat convingerea lor că Isus era Trimisul lui Dumnezeu (Mt 16.16). Însă, în cazul în care considerăm că elementul central al noii comunități este legământul, atunci vom stabili originea Bisericii în momentul instituirii Cinei Domnului, când Mântuitorul a spus că rodul viței este „sângele Legământului celui nou” (Mt 26:28). Dar, se mai poate pune întrebarea: Ce valoare ar avea toate acestea fără realitatea învierii lui Hristos? În acest caz, începutul Bisericii trebuie stabilit după învierea Mântuitorului, iar aici părerile se ramifică din nou: ele datează începutul Bisericii nou testamentare fie în momentul în care Mântuitorul a suflat peste ucenici din Duhul Său, fie la Cincizecime, când Sfântul Duh S-a coborât peste Apostoli.

Când vorbim de Biserică trebuie să înțelegem mai întâi de toate pe însuși Isus Hristos în care se realizează unirea noastră, a tuturor credincioșilor, motiv pentru care nici nu poate exista Biserică fără Hristos (Gal 3.29). Ea este legată în mod indisociabil de Persoana lui Dumnezeu-Cuvântul, de Cuvântul întrupat al lui Dumnezeu.

Ioan Gură de Aur spune că acele cuvinte rostite la instituirea căsătoriei: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup” (Gen 2.24) – sunt, de fapt, o profeție privitoare la întruparea Mântuitorului, fără a anula, bineînțeles, sensul lor literal. Prin însăși întruparea Sa, Domnul nostru Isus Hristos purta în El Biserica, avându-se în vedere unirea „nupțială” a divinului cu omenescul. Nașerea Lui este începutul comuniunii lui Dumnezeu cu oamenii, dar și al înbisericii lumii. Deci un prim moment al constituirii Bisericii noutestamentare este întruparea Mântuitorului.

Însă, din alegoria Adam și Eva – Hristos și Biserica, pe care o găsim și la Apostolul Pavel, în Ef 5.31-32, se mai poate spune că precum Eva a ieșit din coasta lui Adam, așa și noi am ieșit din coasta lui Hristos. Deci un alt moment constitutiv al Bisericii este jertfa salvatoare a Mântuitorului. De aceea, spunem că Hristos este Cel care ne strânge laolaltă și face din noi Biserica - sfântul Său trup.

Însă, finalitatea întrupării este crucea și Învierea lui Hristos,

momente decisive în acest proces al fondării Bisericii lui Dumnezeu, de aceea Biserica, sărbătorind Cina Domnului actualizează lucrarea mântuitoare a lui Hristos în însăși existența sa. Prin jertfa Sa, Hristos își răscumpără Biserica și o sfințește, ea devenind astfel a Lui. Prin sângele Legământului celui nou este sfințit noul Israel al lui Dumnezeu – „Acesta este sângele Meu, sângele Legământului celui nou, care se varsă pentru mulți” (Mc 14.24) –, așa cum prin sângele folosit la evenimentul din Ex 24.4-11 a fost sfințit vechiul popor.

Învierea ocupă și ea un loc fundamental în procesul nașterii Bisericii, deoarece numai după înviere trupul Mântuitorului a fost glorificat prin Duhul, iradiind apoi către omenire puterea dumnezeiască mântuitoare. Prin Întrupare, Răstignire, Înviere și Înălțare, Hristos pune temelia Bisericii în trupul Său. Prin această lucrare, însă, Biserica ia ființă *virtual*. Ceea ce dă existență reală Bisericii este coborârea Duhului Sfânt, deoarece atunci începe sălășluirea lui Hristos în ființele omenesti.

Dat fiind faptul că Jertfa și Învierea au făcut posibilă Cincizecimea, Biserica devine și purtătoarea darurilor Duhului Sfânt. Concluzia lesne de formulat este aceea că Biserica exista, deși la începutul procesului de întemeiere, în toată lucrarea Mântuitorului, consemnată în Evanghelii. În ziua Cincizecimii creștine, deci, a luat ființă actual Biserica în calitate de comunitate care își începea misiunea împuternicită de Duhul Sfânt. Cu această ocazie considerăm că s-a realizat definitiv întemeierea Bisericii. Prin coborârea Duhului, Biserica dobândește și calitatea de pneumatică, pe lângă cea de hristocentrică. La Cincizecime nu s-a întemeiat Biserica, pentru că ea se găsea mai înainte de veci în sfatul lui Dumnezeu și este legată mai înainte de veci în sfatul lui Dumnezeu-Cuvântul, a doua Persoană a Sfintei Treimi. La Cincizecime s-a alcătuit prin Duhul Sfânt și s-a arătat în lume (s-a născut) Biserica văzută ca trup al lui Hristos. Duhul a venit în chip de limbi de foc, așezându-se peste fiecare din ei (FA 2:3), pentru a arăta voia lui Hristos de a împărtăși sfințenia firii Sale omenesti întregii creații umane. S-au împărțit, însă, câte una peste fiecare pentru a se vedea și faptul că în unitatea firii restaurate, Hristos păstrează identitatea fiecărei persoane. Vuietul ca de vijelie, „care a umplut toată casa unde ședeau Apostolii” (FA 2.2) indică puterea cu care a fost umplută Biserica, pentru a răspândi fără epuizare infinita iubire dumnezeiască.

Se poate spune, deci, că fiecare etapă a lucrării Mântuitorului a fost indispensabilă pentru fondarea Bisericii, și nu o simplă succesiune de evenimente în cadrul planului lui Dumnezeu. Fiecare dintre acestea este constitutiv Tainei Bisericii.

Pastor Lect. Dr. Ciprian Terinte

Institutul Teologic Penticostal din București

UN HRISTOS VIU

PENTRU TOATE NAȚIUNILE PĂMÂNTULUI

Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!" (2 Corinteni 5:20)

Copiii lui Dumnezeu sunt ambasadorii Lui, răspândiți în toată lumea, pentru a vorbi despre cine este Isus Hristos. Trăind într-o lume așa-zis creștină, poate e greu să ne imaginăm că în anul 2016 încă sunt oameni care nu știu de faptul că Isus s-a dat ca preț de răscumpărare, la Golgota, și pentru ei. Și nu ne referim aici la oamenii din triburi, care trăiesc izolați de lumea modernă, ci de oameni obișnuiți, care au zilnic același acces la informație, ca și noi.

Acești oameni nu vor putea să afle Vestea Bună, fără ca cineva să le vorbească despre Hristos.

De aceea, rugăciunea mea este să fim cu adevărat lumini și sare pentru lumea pierdută din jurul nostru, care are nevoie de Hristos.

Și partea importantă este că Isus trebuie prezentat oamenilor, nu doar având rolul de Mântuitor, ci și acela de Domn. Prezentat ca Singurul care poate ierta păcatele, dar și ca Acela care dorește să stăpânească peste ceea ce este al Lui. Și pentru că El ne-a creat și ne-a răscumplat, El are dreptul să fie Domn. Cu toate acestea, El nu este un domnitor tiran, ci un Domn care a venit să slujească. Unul care în toate privințele a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Și pentru că a experimentat toate aceste lucruri, El poate fi acum de partea noastră. Ne poate ajuta și ne poate susține. El este *pentru* noi, și nu *împotriva* noastră.

Când intri într-un templu budist, prin toate ritualurile de acolo simți așa de real opusul - prezența fricii, a morții și a lucrărilor lui satan. Și întunericul din inima oamenilor e așa de mare! Cu toate acestea, când îi privești cum se închină, în sinceritatea inimii lor, unor idoli făcuți de mâini omenești, care nu văd, nu aud și nu pot răspunde, simți în inima ta de creștin, ceva cum se frânge. Și te întrebi: cum poate un om să se închine așa? Și atunci realizezi adevărul Scripturii... Că Dumnezeu a pus în inima fiecărui om gândul veșniciei. De aceea, fiecare, în duh

și în adevăr, sau doar într-o formă religioasă și minciună, caută ceva și pe Cineva care poate să îl împlinească. Când ne uităm în jurul nostru, vedem cât de flămânzi sunt oamenii după o relație cu Dumnezeu, deși ei nu știu ce caută. Observăm cât de mult își doresc oamenii să fie iubiți și acceptați, să găsească o soluție pentru starea lor de păcat și să își rezolve în vreun fel problema vinovăției.

În același timp, e interesant faptul că deși inima lor strigă după ajutor, oamenii își ridică "ziduri de apărare" pentru ca nimeni să nu știe cu ce se confruntă ei. Unii sunt prea mândri ca să recunoască că au nevoie de un Mântuitor, alții caută să își ocupe timpul cât mai mult cu putință, doar-doar nu își vor mai auzi inima cum geme după împăcarea cu Dumnezeu. Alții continuă să trăiască sub acuzațiile lui Satan, cel care este expertul în minciuni, crezând că ei au păcătuit prea mult, drept urmare nu mai pot să aștepte îndurare din partea lui Dumnezeu. Alții se ascund în spatele alcoolului, crezând că dacă nu se mai gândesc cu mintea limpede la tot ce li se întâmplă, poate lucrurile se vor schimba. Și lista poate continua.

Cu toate acestea, Dumnezeu este încă la lucru și astăzi. Evanghelia a rămas puterea de mântuire a oricărui om care alege să o creadă (Romani 1:16). Și pe cât de adevărat este că noi toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu, pe atât de adevărat este că noi putem avea încă acces la mila lui Dumnezeu. Isus încă este Mielul lui Dumnezeu, care a venit să ridice păcatele oamenilor și harul Lui este încă disponibil pentru oricine îl caută.

Și pentru că Evanghelia Împărăției trebuie propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor (Matei 24:14), Domnul să ne ajute să fim vrednici lucrători împreună cu El, fiecare în țara și locul unde am fost așezați.

Ioan Besoiu

**Casă
construită
în urma
unui vis!**

“Orice casă este zidită
de cineva, dar Cel ce
a zidit toate lucrurile
este Dumnezeu”
Evrei 3:4

**“Binecuvântările Domnului se
înnoiesc în fiecare zi.”**

O zi ca toate celelalte doar cu diferența unui telefon din partea unui bărbat ce dorea să-mi comunice ceva la care nu mă așteptam. O relatare care începea cam așa:

“Știi... copiii noștri trimit mereu bani la bunica lor în România pentru a avea cele necesare. Zilele trecute ne-a comunicat ceva care a fost destul de șocant pentru noi ca și familie, ceva care la o analiză superficială o pui pe seama bătrâneții.

“Dragii mei, de câteva nopți visez ceva care nu-mi dă liniște, ceva care trebuie să vă împărtășesc. În vis mi s-a arătat că undeva în Africa, unde oamenii au altă culoare decât noi e o femeie rămasă fără casă și fără cele necesare pentru viața de fiecare zi. Pentru că visul se repeta am hotărât să nu mai primesc pentru o perioadă banii voștri ci să vă rog să-i trimiteți acolo, pentru a ajuta această femeie cu tot ceea ce are nevoie pentru viața ei zilnică.”

Întrebarea lui era dacă pot face ceva ca să-i împlinesc dorința bunicii?

Am ascultat povestea din respect pentru el. Nu mai știu exact care a fost răspunsul meu. Ceea ce știu este, că în aceeași zi am fost sunat de John Brici, misionar în Kenia,

și care vroia să-mi spună că în urma unui uragan puternic ce a avut loc în zona lor, o femeie care e a nimănui, a rămas fără casă și dacă Misiunea Genesis nu ar putea să o ajute pentru a i se construi un loc de găzduit precum în Africa și să o ajutăm cu cele necesare pentru a putea supraviețui?

Răspunsul meu a fost: “John, avem deja banii pentru a construi loc de găzduit și avem și banii pentru întreținerea ei pentru o perioadă de timp.”

Mi-am dat seama imediat că am de a face cu ceva neobișnuit.

Am luat imediat legătura cu persoana care m-a sunat și i-am spus de telefonul primit și de nevoia care există în Kenia. În câteva zile suma pentru construcția casei a intrat în caseria misiunii. Ba și mai mult, banii au acoperit o mare parte din nevoile ei și un surplus binecuvântat pentru nevoile de viitor.

Într-un timp extrem de scurt bătrânica a intrat în posesia căsuței în care avea cele necesare. În imaginea de sus este bătrânica în fața noii ei “căsuțe” de tip African. În partea stângă este imaginea sorii din România iar în partea dreaptă este imaginea maistrului care a construit această căsuță.

Dumnezeu a fost, este și va rămâne pentru totdeauna tatăl orfanului și ajutorul văduvei.

Rev. Ilie Tomuța

NEWS FROM THE LEPER HOME

We cannot quite understand why you would think about us or ask about us. We are not good in writing letters, but we are very good in praying.

Dear Brothers and Sisters of Genesis Mission, I am Pastor James. I am the pastor that takes care of all the lepers in the leper colony. My wife along with my 2 children live in this campus. We are safe and we don't have the disease. It does not spread to us. It is very challenging to be pastoring this church. There are nearly 70 plus people that come to the church. Unfortunately outsiders do not come because they are afraid that they will catch this disease. Actually, this disease does not spread by being with them.

The disease has been arrested in their bodies and they continue to take their medication.

I would like to say that the happiest people on earth are the Lepers.

Although many of them cannot see, use their hands or legs, and most of their bodies have been already damaged by the disease, the devil has not damaged their spirit. They love the Lord with all their hearts. Most of them have been water baptized except a few. The rest, we are working on them.

The disease has been arrested in their bodies and they continue to take their medication. I would like to say that the happiest people on earth are the Lepers. Although many of them cannot see, use their hands or legs, and most of their bodies have been already damaged by the disease, the devil has not damaged their spirit. They love the Lord with all their hearts. Most of them have been water baptized except a few. The rest, we are working on them. Food is the main concern for each leper family. There are 35 leper families that live here. Some come and go because of their family situation. We need monthly supplies of groceries and rice items to provide for them. With the support that we received each month from Pastor Andrew, we are somehow able to maintain our lives. We remember the Romanian brothers from the Genesis Mission who came and visited us a few years ago.

They brought much food to give to all of us. We have never seen such food in our lives. We were overjoyed to eat such a big dinner. Your thoughtfulness and support to us each month and year is very meaningful to us. It brings a great smile and happiness to all the families here.

Dear Rev Ilie Tomuta, we are waiting for your visit to Coimbatore. Please don't forget because we are so far away from you. During Christmas we received a special

gift from Genesis Mission. All the leper families were very thrilled to receive many gifts such as clothes, some vessels, toys for children, a very big dinner. Also we were able to fix the compound wall and gate that was broken. We thank you specially for sending us a huge financial gift through Pastor Andrew to us. Pastor Andrew often talks about you and tells us that

you love us so much. We cannot quite understand why you would think about us or ask about us. He tells us that you ask us to write to you many times. We are not good in writing letters, but we are very good in praying. We pray for you very much. Many visitors come and go, but only a few remember us. We don't know how we will ever repay you. We will not be able to repay you on this earth, but we know that God will give it back to you multiplied for all what you have given to us. We love you and pray that God will abundantly bless you.

From Pastor James.

"În ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalena s-a dus dis-de-dimineață la mormânt, pe cînd era încă întunerec; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt. A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: "Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde L-au pus." Ioan 20:1-2

PRIMELE MISIONARE?

(De la o veste rea, la o veste bună)

Maria Magdalena s-a dus, și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul, și că i-a spus aceste lucruri. Ioan 20:18

Introducere

Toate cele patru evanghelii încep Ziua Învierii cu sosirea femeilor la mormântul Domnului Christos. Marcu și Luca afirmă că motivul pentru care au mers a fost să ungă trupul lui Isus, în timp ce Matei și Ioan sugerează că motivul venirii femeilor la mormânt a fost pur și simplu o chestiune de doliu. Este demn de remarcat faptul că o parte a procesului de doliu pentru evrei în acea perioadă implica pregătirea corpului de către femeile apropiate defunctului.

ÎNVIEREA FIULUI -DESCOPERITĂ

Ioan, ucenicul iubit de Isus, a scris Evanghelia lui ca un martor ocular al Cuvântului lui Dumnezeu, Care S-a făcut trup și a locuit printre noi, și Care a murit și a înviat pentru mântuirea noastră. Așa că el alege cu grijă trei personaje principale care au mers la mormântul Domnului în dimineața învierii. De asemenea, Ioan urmărește la fiecare aceleași caracteristici și anume: ce observă, cum reacționează la situația creată și decizia pe care o iau în final. Fiecare din aceste personaje se raportează diferit la această situație și înclin să cred că fiecare dintre ele reprezintă un grup semnificativ de oameni, astfel:

- **Maria.** Evanghelistul Ioan menționează numai pe Maria Magdalena, care ar fi cea care le spune ucenicilor despre lipsa trupului lui Isus din mormânt. Luca pur și simplu afirmă, (la sfârșitul capitolului 23), care au fost "femeile din Galileea", mai târziu listează pe Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, Ioana, și "alte femei cu ei". Marcu enumeră pe Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salome, în timp ce Matei menționează doar cele două Marii.

OBSERVAȚIA / OBSERVAȚIILE Mariei la mormânt.

Maria a văzut piatra răsturnată. Acest lucru a fost chiar înainte de ivirea zorilor în timp ce era încă întuneric. Maria găsește mormântul deschis. Ce șoc trebuie să fi fost pentru ea când a văzut că mormântul lui Isus a fost

deschis. A fost surprinsă că piatra fusese răsturnată și de absența trupului lui ISUS.

Semnificația pietrei de la mormînt. Mormântul a fost închis vinerea seara după ce trupul Domnului a fost pus acolo. În fața mormîntului, era o canelură de-a lungul bazei, ca o piatră mare circulară menită să închidă sau să deschidă intrarea. După ce piatra era rulată în locul ei, devenea aproape imposibil de a o muta. Chiar mai mult: mormântul a fost sigilat. Piatra a fost apoi sigilată cu sigiliul procuratorului roman și era crimă capitală pentru cei ce îndrăzneau să deschidă mormântul.

Mormântul a fost păzit: Pilat a pus un număr mare de soldați romani ca să păzească mormântul. Literalmente, Pilat a fost atât de îngrijorat de posibilitatea învierii încât l-a pus sub pază.

REAȚIA / REACȚIILE Mariei la descoperirea făcută Maria s-a dus la Petru. Mai bine zis, **Maria a alergat pentru a-l găsi pe Petru și să-i împărtășească vestea.** Când Maria a văzut că trupul lui Isus nu mai era în mormânt, primul ei instinct a fost de a-i spune lui Petru ce s-a întâmplat. Vestea adusă de Maria a fost o veste rea! Maria a crezut că trupul lui Isus a fost furat - versetul 2 b: "Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus!" Din punct de vedere al Mariei, situația aceasta a fost o criză —o tragedie. Nici vorbă ca Maria în momentele acestea să se fi gândit la posibilitatea că Isus ar fi înviat din morți.

DECIZIA Mariei a fost axată (blocată) pe TRAGEDIE.

În primul rând, Isus era mort. Aceasta a fost o lovitură puternică atât pentru ea, cât și pentru ucenici, pentru că ei nu au înțeles faptul că Isus a trebuit să moară.

Atunci când Isus a fost răstignit și Și-a dat Duhul, ei nu au putut face față situației, toți au devenit dezamăgiți și speriați.

În al doilea rând, trupul lui Isus lipsește din mormântul în care a fost pus vinerea. Pentru că trupul lui Isus nu mai era acolo, cea mai logică explicație a fost că trupul a fost furat de cineva. În al treilea rând, nimeni nu știa unde se afla trupul și ceea ce s-a făcut cu el. Aceasta a fost o mare criză pentru Maria, o mare tragedie...

Armonia Învierii: Pentru a înțelege mai bine ce s-a întâmplat în aceea zi, recomand să facem o armonie a evenimentului prezentat de toți cei 4 evangheliști, și anume:

- Femeile ajung la mormânt, află piatra răsturnată și mormântul gol (Luca 24:1-10, Matei 28:1, Marcu 16:1)
- Maria Magdalena lasă celelalte femei acolo și aleargă să spună vestea ucenicilor, doar ce știa la momentul acela (piatra răsturnată, mormânt gol, bănuială de furt...) Ioan 20:1-2
- Femeile rămase la mormânt văd doi îngeri care le spun că Isus a înviat și că le cere ucenicilor să meargă în Galileea unde se vor întâlni cu EL (Matei 28:5-7 , Marcu 16:2-8 ; Luca 24:1-8).

După aceea și **aceste femei pleacă să ducă vestea** – transmisă acum de îngeri, ucenicilor, că **ISUS A ÎNVIAT**. (Luca 24:9-10, Matei 28:8)

- Maria, mama lui Iacov și celelalte femei, în drumul lor de a găsi ucenicii, **văd pe Isus**. Matei 28:9-10

Femeile spun ucenicilor ceea ce au văzut și auzit- (Luca 24:9-11)

- Petru și Ioan au alergat la mormânt, să vadă că acesta este gol și găsesc fâșiile de pânză în ordine (Luca 24:12 ; Ioan 20:2-10)
- Fâșiile de pânză se crede că au fost înfășurate în jurul trupului tip "mumie", și acestea au fost aflate la locul lor în stare intactă. Explicația logică este că El pur și simplu a trecut prin aceste "împachetări" fără a fi deranjate (la fel ca un fluture din gogoșa lui).

Dar, după întâlnirea cu Isus înviat, ucenicii și-au adus aminte de cele spuse de El... și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus (Ioan 2:22b)

ÎNVIEREA FIULUI–Demonstrată / Arătată prin faptul că: A transformat durerea în bucurie.

Consider că evenimentele „tragice” ce s-au abătut atât de repede și de crud asupra Învățătorului a produs durere în sufletul fiecărui ucenic sau ucenică. Dar în **cazul Mariei Magdalena** a fost cu totul special. Maria Magdalena se întoarce la mormânt în urma lui Petru și Ioan, dar probabil că ei erau plecați pe atunci. Ea vede 2 îngeri înăuntru mormântului. Maria, cu toate că a fost copleșită de tragedia morții Domnului său și a lipsei trupului acestuia din mormânt, a decis să mai rămână la mormântul gol pentru o vreme ca să plângă (Ioan 20:11). Și dintr-o dată vede afară pe Isus pe care îl confundă cu grădinarul (Ioan 20:11-18)

Maria a avut privilegiul de a fi prima persoană la care Mântuitorul Înviat i se arată. Domnul se arată intenționat Mariei Magdalena cu scopul de a îndepărta acea durere

din sufletul ei. Evenimentul reîntâlnirii cu Învățătorul înviat, cu Cel care i-a iertat păcatele, cu Cel ce i-a schimbat sensul vieții, i-a adus din nou bucurie și pace în suflet. (Ioan 20:16) Dar nu numai Maria s-a bucurat de Învierea Învățătorului ci și ucenicii „s-au bucurat” de asemenea. Ioan 20:20

CONCLUZIA

Învierea din morți a Domnului Isus este un eveniment așa de glorios așa de important că se cere să fie prezentat și altora.

Acest lucrul l-au făcut femeile ce au fost la mormântul Domnului și nu l-au găsit acolo. Îngerii le-au spus femeilor că *Isus nu este aici ci a înviat* și să meargă să spună ucenicilor despre această veste. (Luca 24:9-10, Matei 28:8) Femeile spun ucenicilor ceea ce au văzut și auzit. (Luca 24:9-11).

Poate că ești ca Maria în dimineața învierii și pui accentul în viață pe tragediile care-ți împovărează viața.

Astăzi este o zi mare când Isus a călcat pe moarte ieșind triumfător din mormântul ferecat.

Ioan a văzut două lucruri în același timp - că Isus nu a fost în mormânt și că Isus a înviat. El crede și trăiește prezența lui Isus, cel care l-a iubit. Ioan ne invită să credem în învierea triumfătoare a lui Isus. A crede înseamnă a vedea invizibilul dincolo de lucrurile exterioare, astfel încât să ajungem să-l experimentăm. El ne invită să intrăm în misterul învierii, astfel încât să putem modela viața noastră orientată spre propria noastră eternitate.

Nu vrei ca apoi să fii și ca femeile care s-au grăbit să ducă vestea învierii altora? Aceste femei au fost de fapt primele misionare, a Mântuitorului Înviat.

Învierea Domnului din morți este un eveniment unic, deosebit de important (să nu spun- cel mai important) pentru un creștin, dar învierea fără răspândirea veștii ei și la alți nu e completă. Oamenii au nevoie să audă despre vestea aceasta, și acest lucrul îl fac misionarii (cei trimiși). Cuvântul misionar vine de la cuvântul *misiune*, cuvânt care derivă din cuvântul latin "*missioner*", care înseamnă "trimis" și care este echivalentul cuvântului grecesc "apostolos" (apostol), care derivă de la verbul "apostello" care înseamnă "a trimite".

Un misionar este cineva care este foarte entuziast și dornic de a face o misiune sau să susțină cauza ei.

După câteva zile Domnul Isus proclamă **Marea Trimitere** a ucenicilor în lume cu această veste bună că **Isus e viu, a biruit moartea și poate să facă împăcarea păcătosului cu Dumnezeu Tatăl.**

La Marea trimitere a Domnului Isus putem răspunde doar în două feluri, fie mergi tu ca misionar sau contribui bănește ca alți misionari să meargă în locul tău.

"Cine crede fără a fi și un misionar, acela încă n-a cunoscut frumusețea credinței" (**Valeriu Gafencu** în Întoarcerea la Hristos)

Ioan Sinitean,

Prezbiter în Biserica Logos din Chicago

FILIPINE

fratele Ilie Tomuța, directorul misiunii Genesis! Cât de nebănuite sunt căile Domnului!

Prin harul Său, lucrarea de la Centrul Rapha continuă. Prin activitățile noastre de la clinică, Cluburile Biblice cu copiii școlari și pre-școlari, și seminariile pentru femei însărcinate, Domnul ne ajută să fim mai departe o alinare pentru oamenii în suferință din zona Solid Cement care au nevoie atât de mare de viața nouă în Christos. Traficul și dependența de droguri din zonă sunt din ce în ce mai accentuate, familiile sunt tot mai destrămate,

Oh, ce promisiune marea, făcută de Domnul nostru în preajma singurului eveniment din întreaga istorie a omenirii cu repercusiuni eterne - moartea și învierea Domnului Isus! El este singurul care are puterea și autoritatea de a ne promite VIAȚA, El este singurul care a biruit moartea prin sângele Lui nespus de scump scurs pe crucea din dealul Golgotei, și a înviat din morți a treia zi... Aleluia! Domnul să ne ajute să trăim fiecare clipă din viața noastră prin puterea învierii Sale!

Și cu această ocazie aș dori să vă mulțumesc din inimă pentru felul minunat în care îmi stați alături de atâta vreme, scumpi susținători ai misiunii Genesis și dragi parteneri din Biserica Philadelphia și Biserica Logos. Sunt mereu conștientă de faptul că, motivul pentru care încă mă mai aflu pe terenul misionar de aici din Filipine se datorează în mare parte fiecăruia dintre dumneavoastră, care mijlociți cu putere pentru mine și care dăruieți cu multă generozitate pentru înaintarea Împărăției Sale până la capătul pământului. Domnul să vă răsplătească înmiit pentru bunătatea pe care o arătați față de mine cu atâta credincioșie! Și acum îmi amintesc cu uimire și recunoștință la adresa Domnului, de felul înedit în care Domnul a lucrat prin anul 2008, când am primit "întâmplător" un e-mail de la fratele Florin Cîmpean. În e-mail, fratele menționa că aflase "întâmplător" despre mine, și – fiindcă urma să vină în Manila la o conferință - dorea să ne întâlnim pentru a afla mai multe despre lucrarea la care Domnul m-a chemat. Nici nu bănuiam la momentul respectiv că Domnul avea un plan atât de minunat, în urma acelei scurte întâlniri de 1 oră cu fratele Cîmpean, care - fiind că-

boala și suferința fizică mereu prezente, și sufletele acestor oameni au nevoie enormă de rugăciunile noastre. De curând Domnul ne-a binecuvântat să putem intra în parteneriat cu o biserică locală foarte sănătoasă (CCF), care să ne ajute în eforturile noastre de evanghelizare și ucenicizare a familiilor destrămate din zona Solid Cement... Acest lucru este un răspuns extraordinar la rugăciunile noastre, și o încurajare să vedem că Domnul este într-adevăr mai departe la lucru printre noi, și are planuri minunate pentru sufletele pentru care mijlocim de 6 ani... Prin harul Domnului, construcția Centrului Rapha merge înainte. Peretele de protecție împotriva incendiilor a fost finisat, și acum se lucrează la zidurile împrejmuitoare, porțile de intrare, și zidul „stil parapet” (ziduri solide din beton pentru a ne proteja împotriva alunecării de teren din partea superioară a terenului). Tot de curând am dat comandă și de termopane, și așteptăm ca Domnul să trimită fondurile necesare pentru a plăti toate acestea, precum și a putea demara faza următoare - finisarea clădirii pe interior. Rugați-vă împreună cu noi pentru o minune, ca să putem primi toate fondurile necesare pentru a cumpăra materiale și a angaja persoanele potrivite care să instaleze în mod calitativ gresia și faianța (în general este greu să găsești pe cineva care se pricepe în acest domeniu), și materialele necesare pentru instalațiile sanitare. Ne dorim și avem nevoie să dăm în folosință această clădire cât mai curând, sperăm și ne rugăm, chiar în toamna lui 2016.

Cu apreciere și recunoștință din Filipine,

Alina Vodă

**ROMÂNCA ALINA VODĂ
MISIONARĂ ÎN FILIPINE
VA FI ÎN CHICAGO ÎNTRE
12 MAI ȘI 24 MAI - 2016**

Greetings from

We are doing well and serving for His Kingdom with sincerity.

My Missionary Report

I am sending greetings to all of you, in the name of Jesus Christ. I am so happy to write the Missionary Report from Mongolia. Your prayers and support are reaching the Mongolians, and my two neighbors who are Russians and Chinese people. Thus, I am writing short mission report. I've been pastoring the World Harvest Mission Church since January 2015. When I came to this church, God gave me two words, which are Discipleship and Mission. Therefore, last year I've been equipping my lay members to participate in World Mission. Over 40 members were attending the Mission meetings. My main ministry is equipping Mongolian Christians to be Committed Christians and for Foreign Mission. After all, Sister Khongorzul decided to be a missionary. I encouraged, empowered and equipped her for mission. Last January, my church sent her to the Republic of Buryatia in Russia. She speaks Russian fluently and shared the Gospel with Buryatia people. My Church members sent her their love offerings. First time, we raised 116,000 MNT for her ministry. It's a small amount, but when she got that love offering, she was very happy. I believe that God is Faithful for His mission and He knows what she needs. I am reflecting more on mission and how important are the missionaries, the church and the pastor. According to Khongorzul: "Thank God, because God gave me a faithful church, who loves foreign mission and Russians. Praise the Lord! I preached to the Worship and Prayer Conference and challenged Mongolians to reach the lost people and the people who never heard the Gospel. Committed Christians leave their comfortable houses and go to strange places. All Mongolians who attended this conference, vowed to support and pray for the foreign Mission, for a month at least. Earlier this month, I sent my Youth leader to Inner Mongolia for a short mission. When she came back to church, she encouraged all the members. She said: "Thank God, because God gave us Pastor Ari who loves and supports mission, and lets us go to China once in a year." My heart was really blessed by her mission in China and I was encouraged by her testimonies. She quoted Romans 10:14-15: "But how can they call on him to save them unless they believe in him? And how can they believe in him if they have never heard about him? and how can they hear about him unless someone tells them? " She reached the Inner Mongolians who were living in China and several people received Jesus Christ as their Saviour. All glory to God.

Two times I delivered the message at Mission Conference which is the Intercep Mission Organization. Total of 100 Mongolian young people from different churches attended at these conferences. My mission is to equip Mongolians for Foreign Mission and to participate with God in the Great Commission. In the end, I am so happy that God gave me great Romanian Brothers and Sisters who love the Ari's family and their mission in Mongolia and abroad. Because of that, Genesis Mission's offerings and Philadelphia Romanian Church prayers are efficient in God's commission. Your prayers and love offerings are reaching the Mongolians who have never heard the Gospel, even our neighbors. You all are fulfilling the Great Commission which has been given to all of us. All Glory To God.

May God bless you, our dear Romanian brothers in Christ.

Ariunbold Oyuntsetseg,
Senior Pastor of World Harvest Mission Church

MONGOLIA

MADAGASCAR

2015

Dumnezeu ne surprinde uneori cu ceea ce noi nu am fi știut să planificăm dinainte. Porunca Domnului Isus a fost una singură și fără echivoc „**MERGEȚI**”

Întrebările noastre de cele mai multe ori devin multiple: Unde? De ce Eu? De ce chiar acolo? Când ne punem la dispoziția Lui asemenea întrebări nu își mai au rostul.

Suntem, sau nu suntem, gata să acceptăm planul Lui? Repetăm mereu și mereu istoria profetului Iona. Vrem să facem voia lui Dumnezeu dar împlinind de cele mai multe ori planurile noastre. Cu toate acestea, Dumnezeu are căile Lui de a ne pune acolo unde știe că putem fi folositori Evangheliei.

Iată-ne ajunși la marginile lumi unde Dumnezeu are nevoie de noi ca și națiune. Continentul African are nevoie să-L descopere pe Dumnezeu. Printre cei de care El se folosește a duce acolo mesajul evangheliei, suntem și noi ca și misiune română.

Îi mulțumim pentru acest har continuând să fim mai departe credincioși și în ani care vor urma. El, întotdeauna rămâne credincios promisiunii făcute: **“Voi fi cu voi...”**

Marcel Saitiș

PROIECTE PENTRU 2016

Se spune că ceea ce nu te ucide, te face mai puternic.

Unele experiențe ale vieții nu le înțelegem și ne frustrează, dar până la urmă, după mai multe repetări, dacă suntem deschiși la inimă și minte, putem învăța lecții valoroase din ele. Experiența cumpărării terenului pentru Biserica Penticostală Assemblée de Dieu din Ambohibary va rămâne una de referință pentru noi în lucrarea din Madagascar.

O victorie pe care am obținut-o cu multă rugăciune, cu post, cu frământări și lacrimi, cu întâlniri repetate cu autoritățile, experiență care ne-a deschis mintea cu privire la realitatea social-economică din această țară, dar și cu privire la birocrația din această frumoasă țară săracă.

După 4 luni de bătaie de cap, dar și de rugăciuni, Dumnezeu ne-a dat o mare biruință. Am cumpărat terenul, l-am înregistrat pe Biserica Assemblée de Dieu Madagascar, și pe viitor, probabil în următoarele luni, cu ajutorul lui Dumnezeu, îi vom ajuta să aibă propriul locaș de închinare. Ne rugăm ca acea bucată de pământ să fie o Poartă spre Cer, un loc în care rugăciunile, închinarea și Evanghelia să fie auzite și vestite, un loc de odihnă spirituală pentru Biserica Assemblée de Dieu din Ambohibary.

Un petec de pământ pentru Cer “Casa Orezului”

Un vis împlinit: Școala Biblică „Armata Adevărului”

Inima îți bate mai puternic atunci când unul dintre visele pentru care ai ajuns într-un loc se îndeplinește. Atunci simți că ești omul potrivit în locul potrivit, că, în sfârșit, toate energiile și toate cheltuielile au meritat din plin. Simți că ești pe vârful unui munte și te bucuri de toată valea, uitând greutatea urcării pe acele culmi. Ești cu adevărat împlinit.

Am ajuns în Madagascar, unde această pasiune pentru formarea de tineri și oameni ai lui Dumnezeu a rămas în inima mea. O mică echipă de pastori din Biserica Assemblée de Dieu Madagascar – pastorii Manitra, Minosoa, Emilson și eu, am primit acceptul din partea Școlii Teologice Naționale de a înființa în Antsirabe **Școala Teologică prin Extensie Assemblée de Dieu**, în cadrul căreia au absolvit două generații, dintre care unii sunt studenți în anul terminal la Antananarivo și vor deveni pastori stagiați, apoi pastori ai unor biserici malgașe. Chiar și fratele Uțu Tomuța, director al Misiunii Genesis a participat la una dintre aceste sărbători de absolvire și a încurajat mersul acestei școli biblice frumoase „**Armata Adevărului**.”

Marcel Saitiș

TU CUM ALEGI SĂ SĂRBĂTOREȘTI?

Într-o lume mult prea ocupată ca să reflecte, mult prea obosită ca să gândească, intrată parcă pe pilot automat, oamenii lasă să se scurgă an după an, șansă după șansă, alegând valoarea cea mai ieftină din toate opțiunile pe care ți le poate oferi Sărbătoarea Paștelui. Cum e posibil să nu vezi această comoră a Universului, nepătrunsă în taină, nemăsurabilă în valoare, ce a umplut pământul, ce a străbătut timpul și a sfidat istoria? Foarte simplu... au cuprins Necuprinsul în trei zile de odihnă, la care se gândesc, după care tânjesc și pentru care, cei mai mulți, și-au făcut planurile și socotelile încă de la începutul anului, pregătind această "distracție" cu lux de amănunte pe la mare, pe la munte sau pe la iarbă verde. Și ca să-și înăbușe conștiința, au mai adăugat și două-trei tradiții prinse în zbor de la mama sau bunica, rezolvând și problema de a rămâne un bun creștin măcar pentru trei zile.

De ce așa? Pentru că nu știu ce pierd. Pentru că, în fiecare an, oamenii aleargă după această odihnă și o caută întorcând spatele tocmai Celui ce dă odihna. Dau binecuvântarea cerului pe „o supă de linte”, iar, în cazul vremurilor noastre, pe o masă copioasă ce ajunge o povară la cât de mult apasă pentru încă o săptămână. Acest plan proiectat de Dumnezeu pentru om, cu dragoste, încă din veșnicie, prezentat și zugrăvit de-a lungul istoriei, ca să pregătească mintea și inima noastră, și să anunțe venirea marelui moment al izbăvirii de păcat în care înnoată întreaga omenire, a fost redus la un ‘ciocă-boca’ de ouă și un „Hristos a Înviat!” din curtoazie. Și dacă ziceți, bine faceți că o ziceți, căci El e viu precum o ziceți și vă privește chiar acum!

A lăsat slava cerului, a venit să ia păcatele mele și păcatele tale, a murit pentru ele și acum e viu la dreapta Tatălui, așteptând judecata și privind ce alegi: pe El, care a plătit pentru tine sau un ocean de indiferență? Dragostea de necuprins sau mânia și blestemul? Viața veșnică sau iadul veșnic? În dragostea Lui, Dumnezeu nici nu te forțează... te lasă să alegi tu dacă ai nevoie de El sau nu. Pur și simplu ne-a dat acest dar, liberul arbitru în alegerile noastre, pentru care suntem răspunzători și pentru care suportăm consecințele. Ai face bine să meditezi ce înseamnă o consecință veșnică, pe care nu o mai poți schimba niciodată, oricât de mult ți-ai dori.

Pentru mult timp și eu am avut această viziune deformată despre Sărbătoarea Paștelui ca mulți dintre voi, căci scriu alegerile mele trecute, care poate sunt și ale voastre în momentele de față. Dar a venit un moment în viața mea când am simțit că „Hristos a Înviat cu adevărat!” și eu am nevoie de El. Iar Domnul e credincios și s-a lăsat găsit.

Dumnezeu a zis, „sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului,” (Exod 12:13). Această Sărbătoare a Paștelor Dumnezeu a pregătit-o cu mult timp în urmă, ca un semn al ieșirii poporului Israel din robia Egiptului, sărbătorită prin jefirea unui miel fără cusur. Și acest lucru nu a fost decât începutul, căci Dumnezeu pusese o valoare mult mai mare acestei sărbători, deși omul nu putea cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea mă-

reață pe care o pregătise Domnul încă din veșnicie. Acum El a făcut această sărbătoare nu numai pentru un popor, ci pentru întreg pământul, nu numai ca un semn al ieșirii de sub asuprirea unei țări, ci ca eliberare de sub stăpânirea păcatului ce robește pe orice om și-l condamnă la moarte și pedeapsă veșnică, nu printr-un miel fără cusur, ci prin însuși Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, Isus Hristos. Da, aceasta este adevărata Sărbătoare a Paștelor în toată splendoarea ei. Ba mai mult, Dumnezeu nu s-a oprit aici, ci a făcut-o veșnică și în ea se bucură întreg Universul. Știu că Dumnezeu m-a creat și a pus duhul meu în această casă care este trupul. Sângele lui Isus Hristos este un semn peste casa mea, pe care îl vede tot cerul care strigă „Hristos a Înviat!” și în ziua judecății, când Dumnezeu va lovi cu urgie tot ce zace în păcat, va vedea sângele lui Hristos și mânia Lui nu mă va nimici.

Nu reduce Sărbătoarea Paștelui la trei zile superficiale și nu-ți da viața veșnică atât de ușor. Chiar nu poți înțelege cât de măreață e această lucrare? Chiar nu poți cuprinde ce valoare are? Nu în zadar, pentru fiecare suflet salvat și pecetluit de sângele Mielului Divin, oastea cerească înalță o întreagă simfonie. Îngerii, serafimii și heruvimii nu pot să nu strige zi și noapte, an după an și vor înălța laude până în veșnicii pentru tine și pentru fiecare suflet care a înțeles că: „Hristos a Înviat cu adevărat!” Tu cum alegi să sărbătorești?

Iftimie Florentina
Studentă CRST

Autorul învierii: lucrările și așteptările Sale!

În mediile creștine se discută frecvent despre Împărăția lui Dumnezeu ca fiind **“deja, dar nu încă”** și pare destul de clară tensiunea dintre aspectul “deja”, care a fost implementat prin biruința lui Isus asupra lui Satana, și aspectul “nu încă”, acesta fiind anticipat la a doua venire a lui Hristos.

Însă, a vorbi despre **înviere** ca fiind pentru creștini o realitate **“deja, dar nu încă”** pare să nu fie atât de popular. Și totuși, este aceeași situație. Scriptura subliniază că, creștinii născuți din nou au “înviat deja împreună cu Hristos”, dar nu încă deplin, pentru că, datorită păcatului, trăiesc într-un trup supus morții, pentru care, totuși, Dumnezeu are un plan. Astfel, apostolul Pavel argumentează că “Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi” (Romani 8:11).

Înțelegând, dar, că avem deja binecuvântarea învierii în Hristos, vă invit să privim mai atent la Autorul învierii, la “învierile” pe care El continuă să le facă și în zilele noastre, și la așteptările pe care El le are de la noi, cei “înviați”.

Dacă majoritatea creștinilor acordă atenție învierii lui Isus doar la sărbătoarea Paștelor, în viața apostolului Pavel învierea are o importanță colosală pentru credința sa zilnică, spunându-le cititorilor săi, “dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică,” (1 Cor. 15:17). Dar martorii învierii lui Isus nu omit să acorde lui Dumnezeu Tatăl creditul pentru lucrarea învierii. Astfel, pentru creștinul preocupat de misiunea lui Dumnezeu, au un rol esențial

cuvintele justificatoare ale lui Pavel: “am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos,” (1 Cor.

15:15); “... prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl care L-a înviat din morți” (Galateni 1:1b), sau cuvintele pătrunzătoare ale lui Petru: “pe Omul acesta ... voi L-ați omorât ... dar Dumnezeu L-a înviat” (Fapte 2:23-24); “ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți,” (Fapte 3:15).

Sunt momente când lucrarea de misiune pare dificilă, în mod special pentru cei care sunt pe teren. De multe ori apare îndoiala, descurajarea sau frustrarea, când, după ani de muncă, încă nu se văd rezultatele dorite.

Ieri am primit un email de la Debora T., misionară în Macedonia împreună cu soțul ei, și aleg să redau mai jos un fragment care m-a atins:

“Ina, s-ar putea să te surprindă e-mailul meu. Dar în dimineața asta ascultam muzică de închinare pe youtube și întâmplător youtube-ul a

rulat o prezentare a studenților CRST dintr-o biserică din Italia. Erau mărturii și cântări. Fiindu-mi dor de voi, am ascultat mărturia voastră. M-am bucurat mult. Dar, când am văzut ce bine cântați în limba albaneză, mi-au dat lacrimile. M-am gândit, ‘cum se poate ca o cântare albaneză să fie cântată de niște români în Italia, iar albanezii de aici să nu o cânte?’ Cred că mulți oameni se roagă pentru albanezii din Macedonia, Kososvo și Albania, și cred că vor urma și vremuri de seceriș spiritual. Dar, până atunci, e mult e lucru!”

Da, Debora are dreptate. Este mult de lucru. Însă, misionari ca ea, trebuie să fie încurajați de faptul că Dumnezeu este Autorul Învierii, și El, prin Duhul Sfânt, va face ca la momentul potrivit, Cuvântul semănat în viețile celor pierduți, să prindă viață și să aducă rod.

Un alt caz prin care Dumnezeu mi-a vorbit despre “învierile” pe care El le face, este raportat de o familie de misionari din Zambia, istoviți din cauză că lucrarea mergea foarte greu. Timp de doi ani de zile nu au avut nici un convertit. În grupul lor mic, numit biserică, unii plecau, alții veneau, dar nu era creștere. Cu toate acestea, Domnul Secerîșului le-a arătat că lucrarea de mântuire este a Lui iar El este implicat în mântuirea sufletelor. Astfel, pe 14 decembrie 2014 au organizat primul serviciu de botez, și au avut trei candidați. După botez, în timp ce și schimba hainele în care a oficiat botezul, misionarul a exclamat: “Într-adevăr, Domnul încă-i mântuiește pe oameni!”

(continuare în pagina următoare)

Prin afirmația asta nu a vrut să scoată în evidență faptul că Dumnezeu s-ar fi oprit cândva din a mântui oamenii. Ci, mai degrabă, misionarul a vrut să-și spulbere orice îndoială, care, în anii fără rod, l-a urmărit, și a vrut să-l înșele să creadă că Dumnezeu este inactiv.

Misionarii trebuie susținuți să nu cadă de oboseală. Războiul e al Domnului iar El este interesat să mântuiască suflete, căci El a spus, *“mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta, și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor,”* (Ioan 10:16).

Unii lucrători creștini nu vor vedea rodul muncii lor niciodată, dar el nu va fi risipit, pentru că, de fapt, el este rodul suferințelor lui Hristos! Este interesant să vedem cum Domnul folosește oameni diferiți, la momente diferite, pentru a vesti aceluiasi suflet Evanghelia. De curând am călătorit în Emiratele Arabe. La întoarcerea spre casă, în aeroportul din Abu Dhabi, am cumpărat un magnet de frigider. Am intrat în vorbă cu vânzătoarea, pe nume Piwo, care mi-a spus că-i din Myanmar (Burma). Știind cât de persecutați sunt creștinii în această țară budistă, i-am adresat câteva întrebări spirituale. Mi-a spus că este musulmană, iar eu i-am spus că sunt creștină.

I-am împărtășit mărturia mea și mesajul Evangheliei. Atunci, Piwo mi-a spus că a mai întâlnit fete creștine, iar la invitația lor a vizitat biserica de creștini și chiar a învățat o cântare, pe care o mai cântă uneori, cu drag. M-a întrebat, *“să mai merg la biserica de creștini?”* Iar îndemnul meu nu a fost doar să meargă la biserică, ci să-L primească pe Isus în inima ei. Acolo, în acel magazin din aeroport, la ora 5 dimineața, m-am rugat pentru Piwo, și am lăsat-o cu bucurie. Scurta mea mărturie a adus la viață o sămânță care fusese pusă deja de alți lucrători creștini.

Autorul Învierii se așteaptă ca cei “înviați” în Hristos să “umble după lucrurile de sus.” Și pentru că Isus cel Înviat șade la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi, cred că una din așteptările Sale este ca și noi să mijlocim, cerând ca *“Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său,”* (Mat. 9:38). El este acum “Directorul Ceresc al Misiunii Externe” și pentru că El a început această misiune, El va împuternici prin Duhul Său noi misionari, pe care-i va echipa cu darurile Duhului Său cel Sfânt, și-i va

trimite în toată lumea, de unde vor face ucenici din toate neamurile.

Așadar, pentru că Dumnezeu a făcut în noi o lucrare de proporțiile învierii lui Hristos, viața merită trăită cu perspectiva lucrurilor de sus! Fie ca la această sărbătoare a Învierii, versurile lui William "Gloria Gaither să ne inspire pe toți cei "înviați": "Because He lives I can face tomorrow; / Because He lives all fear is gone; / Because I know He holds the future. / And life is worth the living just because He lives."

ILEANA -INA HRIȘCĂ

Director Executiv la Centrul Român de Studii Transculturale

Afrika Wa Yesu

Dear board members of Genesis Mission

Greetings from **Afrika Wa Yesu**, Mozambique!

Mozambique is presently, under the intense military conflict and many people are dying and also under a severe famine and drought.

We want to thank THE GENESIS MISSION, for your support for the people of Mozambique. Your partnership, have enabled us to accomplish many things in extension of God's Kingdom in our nation. We pray that this year, we count with your partnership again.

Below is the follow up report of your investment into Mozambique.

Such an outstanding church growth model. Pastor Jose and his wife Joaquina, are the main lead Pastors of the church. There are many life changing testimonies of salvation, deliverance from the witch-crafts, healing miracles and the kingdom imparting community.

Ribaue church, has grown from just a household, into a crowd of children, then 75 adults and today with 300 members, 15 satellite churches in one District alone.

The first Church - Ribaue

The second Church - Cuamba

Cuamba has a very unique story. It was totally an Islamic community, people and community without Jesus. Soon after our evangelistic group went there to preach the gospel, a cell group was born.

Then, the group grew and they needed place for meeting. People are growing and expanding the Word in their community.

The third Church - Nacavala

People met under a chashew-tree and under a very difficult conditions. The group grew and there was no more space. People built mud house with grass easy to be destroyed by wind. **The Genesis Mission, helped in buying the lot and constructing this church building.** THANK YOU. Nacavala church, planted other 6 churches under its care, and it became a mother church.

The fourth church - Quelimane

The church work in Quelimane, began in 2008 and people met in the house of one of local member. When the group grew, people needed a larger space to meet. God in his provision, provided through **The Genesis Mission** to help us sponsor for the building of this church also. Zambeze Province has over 30 churches just in one Province, under Quelimane, as Regional Center. **Genesis Mission – Thank you, for helping us.**

Prayer Request: We have a new lot and we have already paid the lot, left to start building. The church members are doing some burnt breaks and soon we have some funds, we will start. Please, keep us in your prayers for this next

Our home is ready and we have moved in.

The hole is our outlet septic tank, where the toilet and the kitchen water will go. The church members, came to help dig and clean before we moved in. My family and I, are so grateful, for the **GENESIS MISSION**, helping us built our family dream house. Two things are left to be done: Painting the house and water plumbing. We have no water at the house and it's very challenging. God is faithful. Thank you, Genesis Mission, for helping us.

Armando & Lurdes Jo Mozambique

“Și în Numele Lui vor nădăjdui neamurile!”

Matei 12:21

Isus este și va rămâne Speranța tuturor neamurilor, iar jertfa Sa este simbolul dragostei eterne, dragostea care ne-a deschis o ușă a reconcilierii cu Dumnezeu. În ce poate nădăjdui omenirea astăzi? Președinții și conducătorii la nivelul țărilor și organizațiilor internaționale se confruntă cu probleme din ce în ce mai acute, care din punct de vedere omenesc cer soluții bazate pe violență pentru a restabili ordinea mondială. Însă aceste soluții nu pot fi aplicate cu succes, și nici nu își vor atinge scopul de a stabili ordinea mondială, ci vor atrage mult mai multă ură, haos și violență.

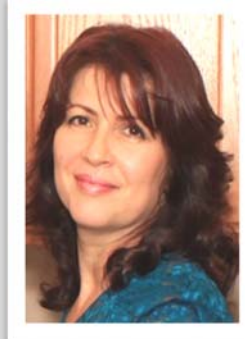
În contrast cu liderii politici de astăzi, care vin însoțiți de delegații pompoase și așteaptă o primire grandioasă, Domnul Isus a venit în lumea noastră ca să ne slujească, în umilință, cu dragoste și blândețe – declarând neprihănirea chiar și pentru “neamuri”. Și-a arătat Dumnezeirea nu prin forță, ci vindecând, înviind morții și eliberând oamenii de păcate. Acestea au demonstrat nu numai puterea lui Mesia în dimensiunile fizice și spirituale, ci și compasiunea pe care o are pentru cei apăsăți de povara păcatelor. Napoleon Bonaparte, în timpul exilului pe insula Sf. Elena a afirmat:

„Eu cunosc oamenii și vă spun că Isus Hristos nu este un simplu om. Între El și oricare altă persoană din lume nu există nici un termen de comparație. Alexandru, Cezar, Carol cel Mare și eu, am fondat imperii. Dar pe ce am bazat noi creațiile genilor noastre? Pe forță. Isus Hristos și-a întemeiat imperiul pe dragoste; și la această oră, milioane de oameni ar muri pentru El.”

La sfârșitul vieții, Napoleon, care a cucerit jumătate din Europa prin război, a scris în jurnalul său:

„Cu toată armata și generalii mei nu am reușit să domnesc măcar un sfert de secol pe un singur continent. Iar acest Isus cucerește fără violență popoarele și culturile de mii de ani.”

Isus este magnetul universal al dragostei care atrage la EL toate inimile, indiferent de naționalitate, culoare sau origine. EL este ancora noastră, care ne ajută să nu ne despărțim de dragostea lui Dumnezeu, atunci când puterea noastră, în vremuri tulburi nu este de ajuns, când ne luptăm ca viața să nu ne depărteze și să rățacim în disperare; când nu înțelegem de ce furtunile apar în viața noastră, apele sunt tulburi și nu mai știm cum să navigăm! EL ne ajută să rămânem credincioși și prin Harul Său ne putem apropia de Tronul Suprem al lui Dumnezeu care veghează asupra tuturor națiunilor.

Acum, când sărbătorim Învierea Domnului, să ne aducem aminte că Mielul Sfânt a suferit fără să strige, glasul nu l s-a auzit; a fost umilit în cel mai jignitor mod posibil – și-a cărat singur crucea până când puterile l s-au sfârșit; a fost batjocorit de cei mai josnici oameni, care nu au meritat nici măcar să Îl privească, suportând toate acestea ca noi să avem părtășie cu Dumnezeu, și păcatele să ne fie iertate! În acele momente a fost copleșit de natura umană și caracteristicile ei, mai puțin păcatul, EL fiind găsit fără păcat.

A spera și nădăjdui în Numelui lui Isus înseamnă: să ne punem încrederea în El; să știm că salvarea noastră este El; să nu iubim lumea și lucrurile materiale, ci să căutăm Împărăția lui Dumnezeu mai întâi; să suferim plini de liniște și răbdare atunci când avem pierderi și necazuri în această viață; să iubim, și să slujim tuturor în dragoste și cu umilință, privind cu bucurie către ceasul când ne vom întâlni cu Cel care și-a vărsat sângele pentru noi toți! Așa cum spune și cântarea, Isus este Stâncă în care ne încredem, și în care toate neamurile își pot găsi Salvarea!

Îți mulțumim Fiu de Dumnezeu, pentru Nădejdea Vie pe care ne-ai dăruit-o fără a tăgădui în fața suferințelor și a morții!

Isus speranța lumii

*Isus speranța lumii,
Isus cel care mângâie
Speranță din cer aici pe pământ
Isus Tu ești lumina
Isus ești adevăr deplin
Lumină din cer aici pe pământ.
Tu ai trăit și ai murit
Zăgazul morții l-ai zdrobit.*

*Speranță ești, în noi trăiești
Stâncă în care ne-ncredem ești
Lumină ești, pentru toată lumea, Isus
Din morți înviați, fiindcă ai învins,
Al păcii prinț, de noi te-ai atins
Speranță ești, celor ce cred primesc acum
Celor ce cred.
Amin!*

Monica Bădulescu

Hristos cel Înviat ne-a înviat pentru fericirea veșnică!

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Indiferent de apartenența religioasă există două mari borne de referință în viața unei comunități creștine: Nașterea și Învierea Domnului Isus Hristos. Făcând o analogie, în însăși viața noastră aceste borne trebuie să ne definească și întreaga noastră existență, și să ne trăim ca atare

timpul mântuirii noastre. Omul ca ființă creată și născută de Hristos prin Duhul Sfânt imprimă în sine aceleași fundamente ale existenței. Astfel, sărbătoreala cea mărită a Paștilor, a Învierii lui Hristos, ne deschide tuturor această perspectivă: ne naștem și înviem, ne naștem și ne trăim existența pământească pentru raiul cel ceresc, ne naștem pe pământ și apoi prin moartea pământească înviem pentru viața cea în Hristos! Întreaga noastră existență se bazează astfel pe realitatea nou testamentară exprimată de Sfântul Apostol Pavel care spune:

„Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii” (Rom. 14,7-9).

Personal, ca slujitor al Domnului Hristos cel Înviat îmi exprim bucuria și onoarea ca prin intermediul acestor rânduri să vă doresc tuturor să aveți parte de Sărbători Pascale pline de lumină în suflete și binecuvântare în casele Dumneavoastră, să celebrați cea mai importantă Sărbătoare a creștinătății împăcați cu toții și iubiți de Dumnezeu. Și chiar dacă în această perioadă o parte a creștinătății se află încă pe drumul postului spre Înviere, aceasta nu mă oprește să mă bucur în duhul cu frații care acum se pregătesc deja să confirme aceiași unică realitate care, într-o bună zi, sper să ne aducă pe toți laolaltă: Hristos a Înviat! Hristos a Înviat și moartea nu mai stăpânește!

Cu dragoste în Hristos,

Preot Florin Soare

Biserica Ortodoxă Română Sfântul Atanasie cel Mare, din Naperville, Illinois

WE SUPPORT BODNARIU FAMILY

PROTOCOL DE COLABORARE

Încheiat astăzi, 19 Ianuarie, 2016, între reprezentanții familiei Bodnariu: Cristian Ionescu, Dennis Stoia și Vinicius Sabău pe de o parte, și reprezentanții Misiunii Genesis, Florin Cîmpean și Ilie Tomuța pe de altă parte;

Pentru a efectua strângerea și transferul de fonduri pentru ajutorarea familiei Marius și Ruth Bodnariu;

Pentru înregistrarea unei evidențe amănunțite și transparente, asigurând păstrarea încrederii și suportul continuu al comunității;

În baza următoarelor reglementări:

1. Contribuțiile personale sau din partea unor biserici, organizații și misiuni, vor fi trimise pe adresa Bisericii Filadelfia – 1713 W. Sunnyside Ave., Chicago, IL 60640 – cecurile fiind scrise pentru Misiunea Genesis, cu mențiunea “pentru familia Bodnariu”;
2. Toate contribuțiile, cash sau check vor fi înregistrate pe lista de contribuții, pentru care cerem tuturor donatorilor să-și treacă pe o notă inclusă în plic numele complet, adresa, email-ul și numărul de telefon;
3. Misiunea Genesis nu va reține nimic din donațiile făcute pentru familia Bodnariu, ci va transfera toate sumele integral în contul acestei familii;
4. Pentru fiecare contribuție, familia va trimite o scrisoare de mulțumire personalizată, la care se va atașa o chitanță din partea Misiunii Genesis;
5. La încheierea fiecărei luni, toate fondurile strânse vor fi transferate în contul special al familiei Bodnariu în România;
6. Toate transferurile și cheltuielile operate din acel cont vor fi raportate lunar de Daniel Bodnariu și trimise în copie la Misiunea Genesis și la echipa de reprezentare din Chicago.

Pentru conformitate,

Din partea familiei,

Din partea Misiunii Genesis

Rev. Cristian Ionescu

Rev. Florin Cîmpean

Dennis Stoia

Rev. Ilie Tomuța

Rev. Vinicius Sabău

